

Priser vil blot bevirke en yderligere Nædgang i de udenlandske Priser og medføre, at vi mister den sidste Rest af vor Driftskapital og derved mister enhver Modstandsevne.

Der er ingen som helst fornuftig Grund til at tro, at den danske Skotøjsindustri Ledere pludselig skulde have mistet Evnen til at drive deres Virksomheder, naar de tidligere har kunnet gøre det med tilfredsstillende Resultat, og man bør ikke tillægge os saa megen Dumhed, at vi skulde opretholde højere Priser end strengt nødvendigt, naar Resultatet er, at vi selv maa beholde vore Varer, thi selvfølgelig er det os ligegyldigt, hvilke Priser vi faar for vore Varer, naar vi blot faar et Udbytte af vort Arbejde, og der er ingen Grund til at tro, at vi skulde foretrække at arbejde halv Tid med Tab, hvis vi ved at nedsætte Priserne kunde arbejde fuld Tid med Fordel.

Jeg vil anføre, at der ikke er og aldrig nogensinde har været nogen som helst Slags Prisaftaler indenfor Skotøjsindustrien.

Saafrømt Skotøjsindustrien skal bevares her i Landet, er det uomgængeligt nødvendigt, at der træffes Foranstaltninger imod den abnorme store Import af Fodtøj, og vi antager, at det Forslag, som i Øjeblikket behandles her i Folketinget, er vel egnet til at give os den Frist, som er nødvendig, for at vi kan faa vore Udgifter bragt ned i Overensstemmelse med Kronens forøgede Købeevne og derved nedbringe vore Priser i Lighed med, hvad der skete under Importreguleringen i 1922—23, hvor Priserne af den indenlandske Konkurrence blev tvunget ned med 10 pCt.

Selvfølgelig tilsigter et Toldtillæg at gøre det udenlandske Fodtøj dyrere og derved begrænse Indførselen, men da det danske Fodtøj i Brugsværdi er billigere end det billige udenlandske, bliver det en nationaløkonomisk Gevinst, som ikke kan bedømmes alene efter de Kroner og Øre, som Statistikken udviser, men vil tillige give Udslag i forøget Beskæftigelse ogsaa i de mange Industrier, som er Leverandører til Skotøjsindustrien.

Naar man, som her i Landet, har en fuldt udviklet Industri, betyder forøget Told ikke højere Priser, idet den indenlandske Konkurrence nok skal vide at holde Priserne nede, dette bevises ved, at vort Naboland Sverige i Øjeblikket har billigere Priser end vi, skønt de i den sidste Menneskealder har haft den 4-dobbelte Told paa Fodtøj som her, idet man der har 6 Kr. pr. kg mod vor Kr. 1 à 1,50, og saafremt det foreliggende Lovforslag gennemføres, vil vor Told komme til at ligge 1 Kr. under Sveriges.

Skønt det er vor Overbevisning, at en forøget Fodtøjstold vil medføre billigere Fodtøjspriser, erklærer vi os for at undgaa enhver Misforstaaelse indforstaaet med, at et eventuelt Toldtillæg ikke maa benyttes som Grundlag for en Stigning af de indenlandske Skotøjspriser, og vi er villige til at underkaste os en Kontrol paa dette Omraade.

Under Krigen blev Skotøjsindustrien som eneste Industri foruden Læderindustrien uden nogen paaviselig Grund fra vor Side prisreguleret, og man fratog os den Konjunkturavance, som vi den Gang kunde have haft.

For at faa os til at tiltræde en saakaldt frivillig Prisregulering fortalte man os i den overordentlige Kommission, at vi ved at tiltræde Kommissionens Forslag vilde komme under Statens Forsorg, for naar Staten fratog os Konjunkturavancen, vilde den selvfølgelig beskytte os, hvis vi f. Eks. senere kom ud for en ødelæggende Konkurrence fra Udlandet.

Alene paa Grundlag af denne Prisregulering og dette Løfte er det vor Ret at forvente, at Lovgivningsmagten nu vil beskytte os mod den Fare, som truer vor Industri, og som vi ikke ved egen Hjælp kan overvinde, men tillige vil det være nationaløkonomisk skadeligt og uretfærdigt mod alle, som direkte eller indirekte lever af Skotøjsindustrien, om denne uhindret faar Lov til at forbløde sig, og vi kan med fuld Føje forsikre Lovgivningsmagten, at Skotøjsindustriens Dage her i Landet er talt, saafremt der ikke i Løbet af den allernærmeste Fremtid dæmmes op for den abnormt store Import.

Derfor forventer vi bestemt, at Rigsdagens Partier enes om at gennemføre de Forholdsregler, som vil afværge vor Undergang.